

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie z zażalenia W. K.
na postanowienie o umorzeniu śledztwa
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 lipca 2025 r.,
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum
w Szczecinie
z dnia 7 lipca 2025 r., sygn. akt V Kp 419/25
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Elblągu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2025 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, w sprawie sygn. akt V Kp 419/25, wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy z zażalenia W. K..

W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że zawiadomienie w sprawie o czyn z art. 234 k.k. i art. 233 § 1 k.k. złożył W. K. który jest adwokatem, członkiem [...] Izby Adwokackiej.

Ponadto, sprawa dotyczy osoby związanej z inną [...] adwokat - A. N. (z którą W. K. jest skonfliktowany – zob. postanowienie SN z dnia 28 czerwca 2024 r., sygn akt III KO 74/24 – uwaga SN), co w powiązaniu z faktem prowadzenia kilku postępowań z udziałem tych osób i uprzednio wskazywanych już wątpliwości, jakie mogłoby wywołać rozpoznanie spraw przez sądy [...], może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 § 1 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

Jak wskazano w postanowieniu Sądu Rejonowego przesłanki związane ze stronami postępowania, i świadkami – tj. miejscem i rodzajem wykonywanej przez nich pracy, okolicznościami czynów oraz realacjami między sędziami sądu właściwego a stronami i uczestnikami postępowania, mogą w odbiorze społecznym uzasadniać obawę co do możliwości bezstronnego rozpoznania sprawy. Wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby zatem budzić podejrzenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Okręgowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w Elblągu.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]